

Østersøens aabne Kyster Vest for Hyllekrog Fyr er Maalene henholdsvis 180 og 220 mm, men Øst for Hyllekrog Fyr kun 170 og 210 mm. Til Esbjerg maa der fra 1. Oktober til 28. Februar og i Skudaarene til 29. Februar indbringes Rødspætter, der er 185 mm fra Snudespids til Halerod og har en Totallængde af 225 mm, medens i den øvrige Del af Aaret Maalene skal være henholdsvis 195 mm og 240 mm. Det er 6 forskellige Maalbestemmelser og, hvis man tager Totallængden med, 12 forskellige Maalbestemmelser for Rødspætten. Hvordan Kontrollen skal kunne virke, naar man skal gennemføre alle disse forskellige Maalbestemmelser, forekommer mig at være vanskeligt at sige. I alt Fald mener jeg, at Totalbestemmelsen burde stryges, saa der kun var 6 Maalbestemmelser. Ved langvarig og vanskelig Transport af Fisken kan tilmed Totallængden formindskes, saa at en Rødspætte, der maaler det almindelige Maal, ikke holder Maalet, naar den skal maales efter Totallængden. Ogsaa af den Grund forekommer det mig, at i alt Fald de Maalbestemmelser, som angaar Totallængden, burde stryges.

Der er ogsaa andre mærkværdige Ting at bemærke med Hensyn til Maalbestemmelserne. Til Esbjerg maa der saaledes nok indføres Fisk, som er under 210 mm lange, men de maa ikke sælges i Esbjerg, de maa fanges i Vesterhavet, fordi de udenlandske Fiskere ellers tager disse Undermaalsfisk, og saa har man i tidligere Tid givet Landbrugsministeren Ret til at dispensere fra den Bestemmelse, hvorefter Undermaalsfisk ikke kunde indbringes til Esbjerg, men de maatte ikke sælges der. Nu fastslaas det i Loven, at man til Stadsighed maa ilandbringe Undermaalsfisk, men sælge dem i Lemvig eller Esbjerg eller Ringkøbing maa man ikke; for at de skal kunne sælges her, maa de have en Størrelse af 210 mm eller 8 Tommer. Men i en Skrivelse, der er indsendt fra Fiskeriforeningen i Esbjerg, staar der, at det er en Kendsgerning, at der i Vesterhavet, i hvert Fald i den for den danske Fiskerflaade tilgængelige Del deraf, kun i meget ringe Mængde findes store Rødspætter, men derimod store Mængder af Rødspætter mellem 7 og 8 Tommer. I Vesterhavet findes der altsaa næsten ingen Rødspætter, som maaler over 8 Tommer, men i Esbjerg maa der kun sælges Rødspætter, som maaler 8 Tommer, og Følgen er, at de gode Esbjergensere og for øvrigt ogsaa Beboerne af andre Byer ved Vestkysten ikke kan faa Rødspætter. Jeg sy-

nes, det er en meningsløs Bestemmelse, som ikke burde findes. Beboerne i Esbjerg bør ogsaa have Lejlighed til at købe de Rødspætter, som ikke maaler fulde 210 mm. Noget lignende er for øvrigt Tilfældet ved Øresunds Kyster. Villaejerne herude paa Strækningen fra København til Helsingør kan udmærket godt taale at spise Rødspætter, som kun maaler 210 mm; men Arbejdere og Middelstandsfolk maa ikke faa Deli disse Fisk, de skal have de store Rødspætter. Om det muligvis er, fordi de er de bedste, ved jeg ikke. Selvfølgelig maa det anerkendes, hvis det er Grunden, og man altsaa ønsker, at den Del af Befolkningen kun skal kave de gode Fisk. Men naar det nu er vanskeligt at faa disse Fisk, fordi Rødspætterne i Østersøen og Øresund ogsaa er Mindremaalsfisk — i en tidligere Kommission har man betegnet disse Fisk som en Dvergform, der aldrig maaler 210 mm —, er det overhovedet meget vanskeligt for Arbejdere og Middelstandsfolk, der bor imellem København og Helsingør, at faa disse Fisk. Jeg tror derfor, det vilde være det bedste helt at ophæve denne Bestemmelse, at disse Undermaalsfisk ikke maa komme ind til disse Byer. Naar man spørger, hvorfor de ikke maa komme derind, er der straks et Svar til Rede, at det er af Hensyn til Kontrollen, denne prisværdige Kontrol, der her som saa ofte optræder som en Hindring for fornuftige Bestemmelser. Det synes i mangfoldige Tilfælde, som om man sætter Hensynet til Kontrollen højere end Hensynet til Fiskerne og til Befolkningen.

Ved Finanslovsforslagets første Behandling udtalte det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen), at det vilde være ønskeligt, om Kommunalbestyrelserne i Byerne vilde oprette Fiskeudsalg for slagtede Fisk og træde i Forbindelse med Fiskeriforeninger rundt omkring. Jeg synes, at det var en udmærket Tanke, det ærede Medlem der fremsatte, og det glæder mig, at man her i København har søgt at løse denne Opgave ved at oprette kommunale Fiskeudsalg. Men hvorfor blive staaende ved slagtet Fisk? Hvorfor ikke indrette Udsalg, hvor der sælges de Fisk, som ikke har det normerede Maal? Hvorfor skulde man ikke kunne sælge de Fisk, der nu ifølge Loven skal kastes i Vandet, hvad enten de er døde eller levende, naar de ikke har det i Loven foreskrevne Maal? Jeg synes, at det er et Spild af Værdier, der finder Sted. Der fanges sikkert Aaret igennem en Mængde